

عنوان مقاله:

راهکارهای تبیین حیات جمعی در بافت های قدیمی (نمونه موردی: محله سرتپوله سنندج)

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و چهارمین همایش ملی عمران شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

عاطفه محمدی علی آبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

محمد مهدی گودرزی سروش - دکتری معماری، همدان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

مسعود شعبانی - دکتری معماری، همدان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

خلاصه مقاله:

در دنیای امروزی توجه به تعامل شهروندان و حیات جمعی، نیازهایی را در طراحی شهری و معماری پدید آورده است، که توجه به طراحی فضاهای جمعی با توجه به ویژگی های فرهنگی و اجتماعی مردمان هر منطقه به عنوانی یکی از ضرورت های تداوم جریان حیات در بافت های کهن شهری، امری مهم می باشد. این پژوهش سعی بر آن دارد با مطالعات اسنادی و میدانی و شناخت حیات جمعی دریافت های قدیمی شهر سنندج به راهکارهایی برای حفظ حیات جمعی در بافت محله سرتپوله شهر سنندج دست یابد. نتایج این مطالعه نشان می دهد فرسودگی و نامطلوب بودن بافت های قدیمی شهرها موجب کاهش علاقه مندی ساکنان و مالکان جهت بهسازی، نوسازی و یا بازسازی در آن ها بوده است و همین امر موجب سکونت اقشار و خانواده های کم درآمد در این بافت ها و خالی شدن بافت از سکونت خانواده های اصیل گشته است. که با توجه به شناخت ارزشهای باقوه این بافت ها و به فعلیت رساندن آن ها منطبق با عملکردهای زندگی مدرن می توان به سرزندگی و حفظ حیات جمعی در بافت کمک نمود.

کلمات کلیدی:

حیات جمعی، بافت های قدیمی و فرسوده، فعالیت اجتماعی، مشارکت شهروندان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/300389>

